

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори МДТ «Донишкадаи
давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи Мирзо
Турсунзода», номзади илмҳои
филологӣ, дотсент

Назарзода М. М.

соли 2026.

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Раҳимҷон Хушдил дар мавзуи «Ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик (замони Истиқлол)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Рисолаи Раҳимҷон Хушдил дар мавзуи «Ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик (замони Истиқлол)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ мувофиқат мекунад.

Аз замони пайдоиши воситаҳои ахбори омма меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ чун яке аз асосҳои ташаккулу рушди журналистика ба миён омада, дар одоби иттилоърасонӣ, риояи талаботи қонунҳои амалкунандаи ватаниву байналмиллалӣ бобати ҳифзи ҳуқуқи озодиҳои инсон нақши муҳим доранд. Дар замони муосири ҷаҳонишавӣ ва рушди технологияҳои иттилоотӣ нақши меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар воситаҳои электронии ахбори омма, ки тавассути Интернет бо суръати кайҳонӣ паҳн мешаванд боз ҳам муҳим гаштааст. Аз ин рӯ, диссертатсияи Раҳимҷон Хушдил ба масъалаи дорои аҳаммияти муҳим бахшида шуда, унвонҷӯ ба дастовардҳои муайяни илмӣ ноил шудааст. Мавзуи пажӯҳиш бо фарогирии масъалаҳои муҳимми замони имрӯза мубрам ба шумор меравад. Дар диссертатсияи тақризшаванда ба масъалаҳои назарияи меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик равшанӣ андохта шудааст.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Нақши ахлоқ ва риояи қонунҳои амалкунанда дар ҳаёти инсон бениҳоят муҳим аст чун яке аз асосҳои фарҳанги зиндагӣ шинохта шудааст. Ҳамин аст, ки масъалаи одоби журналистӣ, риояи меъёрҳои ҳуқуқии фаъолияти рӯзноманигорӣ ҳамчун яке аз муҳимтарин масъалаҳои ҳаётӣ буда, ҳамеша таққондихандаи ташаккулу

пешрафти соҳаҳои муҳими ҳаёти иҷтимоӣ ба ҳисоб меравад. Дар шароити муносири ҷаҳонишавии асри иттилоот нақши воситаҳои ахбори омма баланд гашта, имкониятҳои нави дастрасӣ ба иттилоот ба миён омадааст, воситаҳои ахбори омма ҳамчун неруи пурқувват барои амалӣ намудани ҳамагуна ҳадафҳо истифода мешаванд, масъалаи риояи меъёрҳои одоби касбӣ ҳуқуқӣ мавзӯи мубрам гардидааст. Дар замони соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон қонунҳои танзимкунандаи воситаҳои ахбори омма қабул гардида, амал мекунанд, ки ба талаботи меъёрҳои демократӣ мувофиқанд. Пажӯҳиши ташаккули ин масоил аз масъалаҳои муҳимми рӯзноманигории имрӯз ба ҳисоб меравад. Чунки ба миён омадани низоми нав ҷараёни муносибат ба фаъолияти воситаҳои ахбори оммаро низ дигаргун намудааст. Вобаста ба ин алоқамандии меъёрҳои ахлоқӣ ҳуқуқӣ пажӯҳиш меҷӯяд, ки ин ҷиҳат мубрам будани мавзӯро собит месозад.

Дарҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаи пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Муаллифи рисола аз мутолиаи таҳқиқи маводди гирдоваришуда ба хулосае омадааст, ки гузоришҳои илмӣ ва натиҷаҳои дар ҷараёни пажӯҳиш бадастомада ҳангоми таҳияи китобҳои дарсӣ ва коркарди машғулиятҳои соҳаи этикиви ҳуқуқии журналистикаи тоҷик аҳаммиятнок мебошанд. Натиҷагириву тавсияҳои унвонҷӯ, ки дар бобу фаслҳои диссертатсия матраҳ шудаанд, дорои асос ва ҷанбаи муҳимми илмӣ мебошанд.

Навгонии илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда. Рисолаи Раҳимҷон Хушдил дар мавзӯи «Ташаккули меъёрҳои этикиви ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик (замони Истиқлол)» падидаи илмӣ нав ба шумор рафта, дар илми журналистика аз зумраи таҳқиқоти арзишманд ба шумор меравад. Навгонии илмӣ таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки бори аввал дар илми журналистикаи тоҷик масъалаи этикиви ҳуқуқии журналистикаи ВАО дар солҳои соҳибистиклолии Тоҷикистон мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст. Хулосаҳои ҳосилгардидаи раванди пажӯҳиш бомарому саҳеҳ аст.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия дар он ифода мегардад, ки муаллифи диссертатсия зимни таҳқиқи ҳеш маводди ба мавзӯи рисола тааллуқдоштаро таҳлил карда, махсусияти онро муайян кардааст, ки ин барои илми журналистикаи тоҷик судманд аст. Инчунин, пажӯҳиши мавзӯи мазкур барои ташаккули фазои илмӣ ватанӣ мусоидат карда, натиҷаҳои он барои таҳқиқи масъалаҳои дигари баррасишавандаи журналистикаи тоҷик дар ин самт мавод медиҳад. Аҳаммияти амалии диссертатсияи мазкур дар он ифода меёбад, ки хулоса ва натиҷагирӣҳои илмӣ унвонҷӯ барои таълифи монографияҳо доир ба мавзӯи этикиви ҳуқуқии журналистикаи тоҷик, асосҳои журналистика, мақолаҳои таҳассусии илмӣ, китобу дастурҳои таълимӣ муфид буда метавонад. Диссертатсия барои таълими курсу семинарҳои

махсус оид ба самтҳои гуногуни журналистика, вижагиҳои фаъолияти воситаҳои ахбори омма ва таҳияи рисолаҳои номзадӣ, доктори фалсафа (PhD), рисолаҳои хатм ва магистрӣ кумак карда метавонад.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Натиҷаҳои таҳқиқи диссертатсионии Раҳимҷон Хушдил аз чанд ҷиҳат эътимоднок буда, унвонҷӯ дар заминаи таҳлил, баррасӣ, мубоҳисаву муҳокимаҳо ва ҷустуҷӯ дар асоси факту далелҳои боварибахш ба хулосаҳои мушаххас омадааст. Кори таҳқиқии мазкур бо барномаҳои илмӣ пайванди қавӣ дошта, дар ҳар бобу фаслҳои рисолаи диссертатсионӣ баҳсҳои судманди илмӣ ва натиҷагирӣҳои асоснок ба мушоҳида мерасанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ. Дар доираи пажӯҳиши мавзӯ ва баррасии масъалаи этикиву ҳуқуқии журналистикаи тоҷик саҳми шахсии унвонҷӯ бараъло ба назар мерасад. Диссертант мавзуи диссертатсияи тақризшавандаро ҳаматарафа омӯхта, раванди этикиву ҳуқуқии журналистикаи тоҷикро зина ба зина мавриди омӯзиш қарор додааст.

Дар маҷмӯъ, дар диссертатсияи Раҳимҷон Хушдил як қатор масъалаҳои муҳимми журналистикаи муосир дар замони ҷаҳонишавӣ мавриди омӯзишу таҳлил қарор гирифтааст. жобачогузории сохтори диссертатсия қолаби илмӣ дошта, масъалаҳои бамиёнгузошташуда бо мисолҳои мушаххас собит гардидаанд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшаванда. Мазмуну мундариҷаи асосии диссертатсияи Раҳимҷон Хушдил ва бардошту хулосаҳои ӯ аз пажӯҳиши мавзуи диссертатсия дар 2 монография ва 25 мақолаи илмӣ инъикоси худро ёфтааст, ки аз ин шумора 14-тои он дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик дар замони Истиқлол дар диссертатсия ба таври муфасссал мавриди баррасӣ қарор гирифта, далели он аст, ки таҳқиқ ба таври шоиста анҷом дода шуда, бахши асосии он, ки ба муайян намудани ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик бахшида шудааст, маводди арзишманд мебошад.

Дар умум, мавриди пажӯҳиш қарор гирифтани масъалаҳои ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик дар замони Истиқлол дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон дорои аҳаммияти хос буда, қобили таваҷҷуҳ мебошад.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия аз номгӯи ихтисораҳо ва (ё) аломатҳои шартӣ, муқаддима, 5 боб, 10 зербоб, хулоса, тавсияҳои оид

ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва рӯйхати адабиёт (маъхазҳо) иборат буда, ҳаҷми умумии он 339 саҳифаро ташкил медиҳад.

Боби якуми диссертатсия «Чанбаҳои назариявии меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистика» номгузорӣ шуда, аз 2 ҷисм иборат аст. Дар ҷисми аввали ин боб, ки «**Маъсалаҳои назариявии шинохти меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ**» унвон дорад, заминаҳои таърихӣ назарияи меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ мавриди таҳқиқу баррасӣ гардидааст. Диссертант баъди омӯзиш ба хулосаи дуруст омада чунин мегӯяд: «Бомаром рушд намудани ҷомеаи инсонӣ ва ташаккул ёфтани он боис шуд, ки барои мукамал гардонидани асли талаботи маънавии инсонҳо ба иттилоот таҳассуси муҳим – рӯзноманигорӣ низ шакл гирифта, инкишоф ёбад» (диссертатсия, с. 22).

Ҷисми дуюми боби аввал «Зарурат ва аҳамияти меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ» ном дошта, дар он маъсалаҳои ҳеле муҳим зарурат ва аҳамияти меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ омӯхта шудааст. Унвонҷӯ дар ин ҷисм баъди пажӯҳиши ҳаматарафа ба натиҷаи ниҳой расида таъкид менамояд, ки «Бидуни таваҷҷуҳ ба меъёрҳои ахлоқӣ касбӣ иҷроӣ вазифаи аввалиндараҷа ва муҳимми касбӣ, таъмини озодии баён ғайримумкин аст, чун озодии баён пеш аз ҳама, худ мафҳуми ахлоқист. Мафҳуми ахлоқӣ ном бурдани мо ба хоҳири эҳсоси масъулияти он аст, зеро озодӣ бидуни масъулият ҳеҷ мазмун ва маъно надорад ва ҳатто аз рӯйи баъзе мушоҳидаҳо метавон гуфт, ки хатарнок ҳам ҳаст» (диссертатсия, с. 90). Инчунин илова менамояд, ки «**Меъёрҳои ҳуқуқӣ дар журналистика**, ки дар шакли қонунҳо ва дигар санадҳои расмӣ ифода ёфтаанд, барои иҷроӣ ҳамин аҳдоф қабул мегарданд ва раванди иҷроӣшавон назорат мегардад, ки ин ҳам ба назари мо, ҷанбаи ҳеле мубрам аст, зеро назорате, ки ба меъёрҳои ҳуқуқӣ хос гардида, ҳеле муҳим мебошад» (диссертатсия, с. 54).

Боби дуюми диссертатсия «Раванди ташаккули меъёрҳои этикӣ ва ҳуқуқӣ дар ВАО-и тоҷик» унвон гирифта, ду ҷисмро дарбар мегирад. Дар ҷисми якуми ин боб, ки «**Омилҳои пайдоиш ва марҳилаҳои ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ**» номгузорӣ шудааст, диссертант омилҳои пайдоиш ва давраҳои ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқиро ба таҳқиқ кашида, ба чунин хулоса мерасад, ки «Вақте пайдоиши меъёрҳои ахлоқиро дар журналистика пайгирӣ мекунем, хатман ба заминаҳои умумӣ таваҷҷуҳ мебарем, зеро маҳз онҳо асоси пайдоиши меъёрҳо дар соҳаҳои алоҳида ҳастанд. Таваҷҷуҳ намудан ба андешаҳои ахлоқӣ файласуфи бузург Ғаззоли, ки хушахлоқиро нишонаи зоти инсон, ҳастии ҷомеааро бидуни он ғайримумкин ва ахлоқро шарифтарин илм дар тарбияи одамият медонад, зарурат дорад ва мо низ ин заруратро истисно накардем, зеро хулосаи ниҳойӣ

бақои ҳастии инсоният ба ахлоқ вобаста аст» (диссертатсия, с. 98). Инчунин 5 марҳилаҳои ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқиро дар замони соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян намудааст.

Дар фасли дуюми боби дуом – «Қабули асноди расмӣ доир ба меъёрҳои этикӣ ва ҳуқуқӣ» дар Тоҷикистон ба омӯзиш кашида шудааст. Диссертант муътақид аст, ки заминаҳои асосии қабули асноди расмӣ оид ба меъёрҳои этикӣ ва ҳуқуқӣ дар замони Истиклоли давлатии ҷумҳурӣ ба амал омадаанд. Аз ҷумла, қонун ва дигар санадҳои меъёриву ҳуқуқиеро мисол меорад, ки ба раванди қабули асноди расмӣ доир ба меъёрҳои этикӣ ва ҳуқуқӣ дар соҳаи журналистикаи тоҷик мусоидат намудаанд.

Боби сеюми диссертатсия «Махсусиятҳои меъёрҳои ахлоқӣ ва таъсири онҳо ба меъёрҳои ҳуқуқӣ» унвон дошта, аз 2 фасл иборат аст. **Фасли якуми боб «Таъсири омилҳои этикӣ ба шаклгирии меъёрҳои ҳуқуқӣ»** ба таҳқиқи омилҳои одобӣ дар шаклгирии меъёрҳои ҳуқуқӣ бахшида шудааст. Унвонҷӯ ба сарчашмаҳои зиёди илмиву таърихӣ таъяна намуда, баъди омӯзиши мавзӯ ба хулосаи дуруст омада, таъкид менамояд: «Меъёрҳои умумиинсонии ахлоқ арзишҳои маънавианд, ҳуқуқҳои инсон бо арзишҳои ахлоқӣ алоқамандии зич доранд ва мафҳумҳои мазкур ё якдигарро пурра месозанд, ё дар ҳамбастагӣ аҳамияти умумиро молиқанд» (диссертатсия, с. 115). Яъне дар шаклгирии меъёрҳои ҳуқуқӣ омилҳои одобӣ нақши муҳим бозидаанд.

Фасли дуюми боби сеюм «Меъёрҳои ахлоқии идораҳои воситаҳои ахбори омма ва вижагиҳои онҳо» ном дошта, вижагиҳои меъёрҳои ахлоқии идораҳои воситаҳои ахбори омма ба пажӯҳиш кашида шудаанд. Дар натиҷаи баррасиву таҳлилҳо диссертант ба хулосае меояд, ки «Аз вижагиҳои аслии санадҳои ахлоқии идораҳои алоҳидаи воситаҳои ахбори омма ин мушаххастар будани онҳост, зеро махсус ба кормандони ҳамон расона равона гардида, дар бандҳои алоҳида ва дар мавридҳои зарурӣ таъкид мегардад, ки корманди идора меъёрҳои мазкурро дар меҳвари фаъолияти худ қарор медиҳад. Ба назари мо, ин вижагӣ аҳамиятнок аст, зеро санадҳои умумӣ танҳо ба касб ишора қарда, ба таври умумӣ уҳдадор мекунад, вале ин ҷо масъулият дучанд мегардад, зеро касб ва уҳдадории бевосита ба ҳам меоянд. (диссертатсия, с. 202).

Боби чоруми диссертатсия «Таносуби меъёрҳои ахлоқию ҳуқуқӣ дар журналистика» низ аз ду фасл иборат аст. Дар ин боб таносуби меъёрҳои ахлоқию ҳуқуқӣ дар журналистика ба таҳқиқ кашида шудааст. Дар натиҷаи таҳлилу баррасӣ диссертант ба хулосаи дуруст омада ҷунин мегӯяд: «Таносубан риояи меъёрҳои ахлоқӣ ва ҳуқуқӣ дар сатҳи баробар қарор дорад, журналистон ба ҳама меъёрҳои соҳаи худ тавачҷуҳ зоҳир мекунад, аммо

баъзе нозукиҳои ҳукукиро сарфи назар менамоянд, ки ба назари мо, чунин баҳсҳо ва оқибатҳои онҳо ин ҷиҳатҳоро барояшон равшан менамояд ва имкон медиҳад, ки ба ин гуна ҷанбаҳои нозуки фаъолияти худ бештар таваҷҷуҳ намоянд ва дар фаъолияти минбаъда ба чунин хатоҳо роҳ надиҳанд» (диссертатсия, с. 243-244).

Боби панҷуми рисола бо унвонии «**Зухуроти деонтологӣ чун идомаи мантикии пайванди меъёрҳои ахлоқию ҳуқуқӣ**» ҳам ду фаслро фаро гирифтааст. Дар он зухуроти деонтологӣ ҳамчун давоми мантикии пайванди ахлоқию ҳуқуқӣ бо баррасиву таҳлили мисолҳои мушаххаси воқиъаҳои аҳбори оммаи тоҷик пажуҳиш гардидаанд. Унвончӯ баъди таҳлилҳои амиқ ба хулосаи дуруст омада андеша хешро чунин баён намудааст: «Муҳиммияти масъалаҳои деонтологӣ дар журналистикаи тоҷик эҳсос гардида, баррасии онҳо низ дар сатҳи бояд сурат гирифта истодааст, аммо ҳануз ҳам ба бознигарӣ, таваҷҷуҳи хос ва эҳсоси баланди масъулият нисбат дорад» (диссертатсия, с. 288).

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Натиҷаҳо ва хулосаҳои унвончӯ дар 20 банд пешниҳод гардидаанд, ки аз омӯзишу баррасӣ ва таҳлилҳои пурраи ӯ дарак медиҳанд. Рӯйхати адабиёти истифодашуда баёнгари сатҳи хуби илмӣ қори диссертатсионӣ буда, вусъати баррасии мавзӯро инъикос мекунад. Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, хусусан, Тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ мутобиқат мекунад.

Автореферати диссертатсия ва маводди нашрнамудаи диссертант фарогири муҳтавои асосии диссертатсия буда, 14 мақолаи ӯ дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд.

Мутобиқати таҳассуси илмӣ докталаб бо дараҷаи илмӣ. Диссертатсияи Раҳимҷон Ҳушдӣ дар мавзӯи «Ташаккули меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар журналистикаи тоҷик (замони Истиқлол)» ба талаботи бандҳои 31, 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ сазовор мебошад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Дар диссертатсияи тақризшаванда баробари дастоварҳои нави илмӣ камбудихо низ ба мушоҳида мерасанд, ки дар қорҳои илмӣ-таҳқиқии минбаъда дар мадди назар доштани онҳо аз манфиат ҳолӣ нест:

1. Ба андешаи мо диссертатсияи тақризшаванда то андозае майли мавзуи ҳуқуқиро соҳиб гардидааст. Аз ин рӯ бобҳои алоҳидаи он баробари ҷанбаҳои назариявии мавзуи таҳқиқшаванда ба иҷроиши талаботи меъёрҳои одобу ҳуқуқӣ бо баррасии маводди воситаҳои ахбори омма бахшида шаванд, аз ин диссертатсия бурд хоҳад кард.

2. Фаслҳои боби дуюмро, ки аз ҷиҳати мавзӯ бо фаслҳои боби якум бо ҳамдигар наздиканд, беҳтар аст, ки дар боби якум якҷоя намудан лозим аст.

3. Агар дар боби дуюми диссертатсия бо унвони «Риояи талаботи меъёрҳои этикиву ҳуқуқӣ дар маводди воситаҳои ахбори оммаи тоҷик» таҳқиқот ба амал бароварда мешуд, диссертатсияи мазкур боз ҳам комилтар мегашт.

4. Дар таълифи диссертатсияи тақризшаванда дар баробари услуби илмӣ услуби публицистӣ низ истифода шудааст, ки он мебояд ислоҳ карда шавад.

5. Дар саҳифаҳои ҷудогонаи диссертатсия: 5, 35, 46, 92, 124, 185 ва 282 ғалатҳои имлоӣ, услубӣ ва техникӣ ба назар мерасанд, ки ислоҳ намудани онҳо ба манфиати диссертатсияи мазкур хоҳанд шуд.

Камбудихои зикргардида ҷузъӣ буда, дар умум арзиши илмии кори диссертатсионии мазкурро коҳиш намедиханд, чунки унвонҷӯ вазифаҳои дар пеш гузошташро дар сатҳи зарурӣ ба анҷом расонидааст. Диссертатсияи мазкур кори анҷомёфтаи илмӣ буда, онро дастоварди нав дар илми журналистикаи тоҷик муаррифӣ кардан мумкин аст.

Автореферати диссертатсия тибқи тартиби мукарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ дар сатҳи лозимии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Диссертатсияи Раҳимҷон Хушдил бо муҳимияти мавзӯ, навгониҳои илмӣ, арзиши назарӣ амалӣ ва вусъати таҳқиқи масъалаҳои ба миён гузошташуда ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба пуррагӣ мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ сазовор аст. Тақризи муассисаи пешбар дар асоси мукаррароти бандҳои 76-79 ва 81-уми Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи журналистикаи телевизион ва радиошунавонии МДТ «Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» Муъминҷонов

Зулфиддин омода гардида, дар чаласаи кафедраи журналистикаи телевизион ва радиошунавонӣ санаи 8-уми октябри соли 2026 муҳокима ва тасдиқ шудааст. Дар чаласаи кафедра иштирок доштанд: 7 нафар. Натиҷаи овоздихӣ: тарафдор – 7 нафар, зид – «нест», бетараф – «нест». Сураҷаласаи №3, аз 8.10.2026 с.

Раиси чаласа:

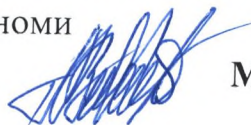
номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудири
кафедраи журналистикаи телевизион ва
радиошунавонии МДТ «Донишкадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи
Мирзо Турсунзода»

Галимова Мохинур

Эксперт:

доктори илмҳои филологӣ, профессори
кафедраи журналистикаи телевизион ва
радиошунавонии МДТ «Донишкадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи
Мирзо Турсунзода»

Муъминҷонов Зулфиддин

Котиби илмӣ чаласа:

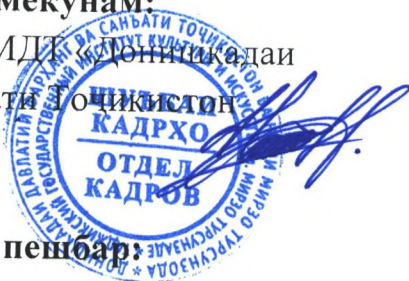
доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси
рӯзноманигорӣ, муаллими калони кафедраи
журналистикаи телевизион ва радиошунавонии
МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода»

Мулоева Нишона

**Имзоҳои М. Галимова, З. Муъминҷонов
ва Н. Мулоеваро тасдиқ мекунам:**

сардори раёсати кадрҳои МДТ «Донишкадаи
давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон
ба номи М. Турсунзода»

Нуридинзода Фаридун

Суроғай муассисаи пешбар:

734032, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Борбад, 73а.
Телефон: (+992 37) 231- 45- 45.
E-mail: www.ddst.tj
8.10.2026 с.